

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. R.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 lutego 2014 r.,
zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 stycznia 2014 r. (II AKo [...]) o odmowie
przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

W dniu 16 września 2013r. M. R. złożył samodzielnie sporządzony wniosek o wznowienie postępowania oraz wniósł o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu dla potrzeb tego postępowania. Zarządzeniem z dnia 12 listopada 2013r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wyznaczył wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu. W dniu 28 listopada 2013r. wyznaczony adwokat złożył opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku. Pismem z dnia 29 listopada 2013r. poinformowano o tym wnioskodawcę i wezwano do usunięcia braku formalnego jego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez

adwokata. Wnioskodawca w określonym terminie braków tych nie uzupełniła. Zarządzeniem z dnia 2 stycznia 2014r. Przewodniczący Wydziału odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. W zażaleniu na to zarządzenie wnioskodawca odwołał się do okoliczności sprawy, wywodząc, że w jego ocenie wznowienie postępowania jest uzasadnione.

Brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia wnioskodawcy. Zgodnie z dyspozycją art. 545§2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania winien być sporządzony i podpisany przez adwokata. Stwierdzić zatem należy, że Sąd Apelacyjny wydając zaskarżone zarządzenie postąpił w zgodzie z normującymi omawianą kwestię przepisami procesowymi. Słusznie też przyjęto, że wyznaczony z urzędu pełnomocnik zachowuje samodzielność ocen w toczącym się procesie, a sąd nie ma uprawnienia do ich kontrolowania. Tym samym wydanie przez wyznaczonego pełnomocnika opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, nie rodzi po stronie wnioskodawcy uprawnienia do ubiegania się o wyznaczenie z urzędu innego, kolejnego, pełnomocnika.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zupełnie odrębną kwestię stanowi podniesienie w uzasadnieniu zażalenia okoliczności związanych z zachowaniem w sprawie okoliczności z art. 439§1 pkt 10 k.p.k. – na okoliczności te wskazał też w swej opinii wyznaczony z urzędu pełnomocnik wnioskodawcy, słusznie dostrzegając, że mogą one stanowić jedynie podstawę do wznowienia postępowania z urzędu w trybie art. 542§3 k.p.k., nie zaś podstawę do sporządzenia przez niego wniosku.

W tej sytuacji, **na Sądzie Apelacyjnym nadal ciąży obowiązek zajęcia jednoznacznego stanowiska w tej kwestii i poinformowania wnioskodawcy, czy dostrzega podstawy do wznowienia sprawy z urzędu.**

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

aw